Boerové a Angličané

Román z předposlední války Transvaalské v Jižní Africe od Rider Haggarda.

Konečně se přičinil, aby postavil též starce Krofta.

"Pojďte!" vykřikl. "vyveďte jej ven!"

A jak přikázal, byl starý nebohý muž, jehož dlouhý bílý vlas krví byl potřísněn, za potupného a opovržlivého pokřikování a proklínání vlečen a strkán z verandy, dále smýkán cestou, kdež přes mrtvolu zavražděného mladíka kaferského upadl.

Nyní dále vlečen až na ono místo, kde pněl stožár praporový, na kterém dosud statečně ještě vlála anglická vlajka, která kterou sám zavěsil.

Zde vyčerpán, klesl na trávník, opíraje záda o stožár a slabým hlasem prosil o trochu vody.

Bessie, která která hořce plakala a jejíž srdce hrozilo úzkostí a rozhořčením se rozskočiti, prorá si cestu zástupem surovců a pospíchala do domu pro sklenici vody.

Jeden z bestialních divochů pokoušel se, vyraziti jí sklenici z rukv, jí však se podařilo vyhnouti se mu a vodu strýci podati. Tento dychtivě ji vypil.

"Děkuji pěkně, moje milovaná, děkuji," pravil; "nestrachuj se, nejsem těžce raněn. Ach! Kdyby zde byl John a kdybychom se byli jen o hodinu dříve dověděli o jejich příchodu, zajisté bychom byli dům před nimi ubránili."

Mezitím podařilo se jednomu z Boerů, jenž vystoupil na ramena na druhého, dosáhnouti na provaz, na kterém byl prapor upevněn a dolů jej strhnouti. Volali: "Ať žije republika!"

"Co pak rozumíte republikou?" tázal se starý muž. "Transvaal jest anglickou osadou."

Hlučný posměch zněl v odpověď k této řeči.

"Vláda anglická se vzdala," pravil jiný z tlupy; zřekla se všech nároků na tuto zemi a Angličané budou ji musiti během šesti měsíců opustiti."

"To je lež!" vykřikl starý Silas, čerstvě se postaviv na nohy. Nechť si je to kdokoli. jenž tvrditi se opavazuje, že Anglie vydala zemi několika tisícům vzdorových kluků a že takto obětovala svoje podané a dobře smýšlející, ten je lhářem — lhářem ďábelským."

Po tomto výbuchu následovala za se řada postupných výkřiků.

Když hlučení poněkud utichlo, vystoupil Frank Muller v popředí.

"Není to žádná lež, Silase Krofte!" pravil, "ne my, Boerové, jsme zbabělci. My jsme to, kteří vás opět porazili. Zbabělci jsou vaši vojáci, kteří nic nevykonali, nežli to, že utekli a vaše vláda následuje jejich příkladu. Vizte zde," a při tom vyjímal z kapsy papír. —"Snad dobře znáte tento podepis. Je to podepis jednoho člena triumvirátu. Poslyšte. co praví."

A nyní četl hlasitě:

"Milý pane Mullere!

Tímto Vám dávám zprávu, že se nám, díky síle našich zbraní, s kterými jsme bojovali za právo a svobodu, a díky též zbabělosti anglické vlády, generálů a vojáků podle vůle Nejvyššího podařilo dovršiti dnes skvělé vítězství nad nepřáteli a výhodný mír s nimi už v říti. Vláda anglická vzdává se všeho, když ne formálně, tedy skutečně dojista. Republika opětně zřízena a vojska anglická během šesti měsíců opustí zemi. Sdělte toto veškeré veřejnosti a doporučte děkovati Bohu za naše slavná vítězství."

Boerové hlučně zajásali, k čemuž ostatně měli všechnu příčinu.

Bessie zalomila rukama, kdežto starý muž opíral se o stožár a hlavu pokrytou krví schýlil na prsa.

Zdálo se, že omdléva. Pojednou však vzchopil se, pozdvihl pěstě a spustil proud výčitek a kleteb, že sami Boerové ve zděšení ustupovali před mohutností tohoto rozhorlení, jež vycházelo z krajního pokoření.

Byl to okamžik ohromující, vidět, jak jak tento dobrý, bohabojný, starý muž s běloskvoucími vlasy krví pokrytými, rozdrásaným obličejem a rozedraným oděvem sem a tam vrávoral, dupal a svého stvořitele a den, kdy se narodil, proklínal slyšeti, jak proti svojí vlasti, již tak vroucně miloval, proti jménu Angličanů a proti vládě, která tak jej zradila, kletby pronášel.

Konečně přihlásila se příroda ke svému právu a starý Kroft ve stínu neuctěného svého praporu ve mdlobě k zemi se sřítil.

XXVIII
Bessie na mučidle.

Mezi tím odehrála se za domem jiná malá tragedie.

Když jednooký čarovný doktor Silasa Krofta k zemi srazil a při operaci, dovlékl ho ke stožáru, poctivě vypomohl, vynořila se v dárebáckého jeho hlavě myšlénka, že tento okamžik je vhodný k využitkování všeobecného zmatku a k neštěstí Angličana na vlastní pěst ještě nějaké poléko přiložiti.

V témž okamžiku, kdy Frank Muller počal čísti depeši, vyplížil se Hendrik do domu, jenž úplně byl opuštěn, aby se ohlédl, co by se dalo ukrásti. Když šel obydelní světnicí, přivlastnil si zlaté hodinky se řetízkem, jež ležely na římse kamen o které zvíře Bessii rok před tím o vánocích daroval.

Když tyto předměty ve svojí kapse ponořil, šel dále, do kuchyně, kde stříbraných lžic, nožů a vidliček jež Bessie ráno pečlivě čistila na polici ležela slušná zásoba a ukluditi chystala. Takétyto zmizely ve hlubokých kapse jeho obnošeného vojenského pláště.

Při této prohlídce domu byl Hendrik neustále vyrušován štěkotem psa Stompa, téhož který ho před tydnem pokousal.

Pes ležel právě před kuchyní, jsa uvázán u své boudy, starého vinného sudu.

Hendrik vykoukl oknem a když se přesvědčil, že pes uvázán pevně, s ďábelským úsměvem na tom se ustanovil, vyrovnati svůj účet také s tímto nebohým zvířetem.

Svoji pušku nechal ležeti ve trávě ale karabáč měl stále v rukou. Tímto ozbrojen vystoupil z kuchyně a nalézal se jen málo kroků od psí boudy. Pes jej ihned poznal a zoufale se namáhal, aby řetěz přetrhl a na vetřelce vrhnouti se mohl.

Hendrik zůstal chvíli státi a dráždil psa všelijakými posuňky, bičem ho mrskal a též kamením po něm házel. Pes štěkal, hřmotil a zmítal sebou, však řetěz, jímž byl přivázán, byl velmi silný.

Čarodejní doktor počal se nyní obávati, že by štěkot psa mohl vzbuditi pozornost, proto ohlížel se, jak tomu konec učiniti. Zvedl kyj s ostrým železným hrotem, zbraň některého Kafra, a psa jím probodl.

V domnění, že není pozorován, usedl na zemi a s pekelnou radostí pozoroval poslední zápas psa. Radoval si pomlaskoval tím více, čím slabší byly poslední záchvaty zvířete.

Nahodou ale nebyl Hendrik úplně sám. Podle protější zdi lezl Hotentot Jantjé mezi travou a křovím a sledil svoje hnědé tělo tak těsně ke hnědým kamenům zdi, že to nemohlo žádné necvičené oko pozorati ani na dvanácte kroků.

Tu a tam pozvedl opatrně hlavu a pozorně sledoval rejdy jednookého muže. Patrně nemohl se nikterak rozhodnout, co by měl učiniti. Mezi tím, co váhal, nbijel Hendrik psa.

Jantjé toto zvíře velice si oblíbil, cítil k němu nakloonnost, jež vůbec Hotentotům je vlastní tak jako Kafrům vlastní jest odpor ke psům.

Stomp býval při různých příležitostech jeho průvodcem. Tento pes býval svědkem jeho šťastných okamžiků, když chodil jako každý jiný člověk a nepřížil te od křoví ke křoví jako šelma a neplazil se travou jako had.

Pohled na vraždu, kterou spáchal Hendrik na psu, vzbudil tutíž z nra di Hotentota nejvroucnější tužbu, pomstíti se na vrahu, dání-li se pomsta provésti bez nebezpečí.

Choval se tiše a přemýšlel, jak by mohl svého cíle nejsnaze dojíti.

Nyní povstal Hendrik, kopl silně do mrtvého psa, vytáhl kyj těla, rozepnul jeho obojek a odnesl mrtvé zvíře — chtěl patrně vraždu svoji zakrýti — do domu a položil je v kuchyni pod stůl.

Pak vyšel opětně ven, přiblížil se ke zdi, rozhlédl se, zdali ho nikdo nepozoruje a bez velikého namáhání vyňal jeden kámen ze zdi, jež sestával z balvanů volně na sobě složených a do otvoru takto upraveného, složil předměty, které ukradl, stříbrné náčiní a hodinky se řetízkem. Pak lup svůj kamenem opětně zakryl.

Dříve nežli Jantjé mohl seznati jeho úmysl, hleděl odhalení svojí krádeže učiniti nemožným anebo pravdě nepodobným. K provedení tohoto úmyslu volil hrozný způsob.

Rozřehl sirku a zapálil jí slámu, kterou dům byl pokryt. V Mooifonteinu již několik dní nepršelo a sluneční úpal jakož i teplý vítr slámu tak vysušily, že hořela ihned troud. Oheň vzplanul ve vteřině a ve dvou minutách vinul se plamen po celé střeše.

Hendrik stanul, ustoupiv několik kroků zpět, opřel se o zeď, za kterou na druhé straně bezprostředně za ním nalézal se Jantjé, a s vykřiky divé radosti mnul si ruce.

To bylo pro Hotentota na druhé straně již mnoho. Veliká to byla vyzývavost a příležitost velmi vhodná.

Jantjé měl v ruce hůl, ve kterou tak pečlivě zařezávaly známe vruby. Tuto oběma rukama pozvedl a mrštil jí přes zeď, která nebyla vysoká, s veškerou silou do nekryté lebky jednookého darebáka.

Byla to ovšem lebka tvrdá, avšak sukovitá hůl byla přece tvrdší a rozdrtila ji. Čarodějný doktor jako mrtvola klesl k zemi.

Čemu se Jantjé naučil od poraženého nepřítele, to prováděl.

Přeskočil zeď, uchopil umírajícího muže a dovlékl jej do kuchyně a jako společníka položil jej podle mrtvého psa.

Pak, naplněn radostí nesmírnou, vyplížil se ven zavřel za sebou dvéře a odebral se na vyvýšené místo, sedmdesáte neb osmdesát kroků v pravo od domu vzdálené, odkudž mohl počínání Boerů jakož i požár dobře pozorovati.

Věděl, že oheň musí vzplanouti s veškerou silou, poněvadž měl dosti látky a také velice se šířil.

Asi za deset minut přišel rozmilý Hendrik alespoň částečně k vědomí, aby viděl, že mořem plamenů jest obklopen. V těch, že mořem plamenů síly, aby mohl se pohnouti.

Počal křičeti, však slabý jeho hlas byl přehlušen praskotem ohně.

To byl docela zasloužený a přiměřený konec Hendrikův a jeho čarodějného umění.

Tam u praporového stožáru ležel starý Silas Kroft stále v bezvědomí a Bessie se námáhala, aby jej k vědomí přivedla.

Ozbrojení Boerové stáli v kruhu kolem. Kouřili a smáli se a poučnali si jako opravdu divocí vítězové.

"Nikdo z vás mi nepomůže do domu jej donésti?" zvolala Bessie. "Myslím, že jste již tomuto kmetovi dosti ublížili!"

Nikdo se nehnul, ani Frank Muller, jenž pozoroval její zaslzený obličej. při čemž krutý jeho úsměv koutů si pohrával.

"To přejde, slečno Bessie," pravil, "to přejde. Já viděl již často podobné mdloby, jež pocházejí od velikého rozčilení anebo přílišného pití — — —"

Náhle zarazil výkřikem udiveným a uleknutí a ukazoval na dům, z jehož střechy vystupoval dým.

"Kdo pak zapálil dům?" vykřikl. "U Boha, to chlapisko jistě zastřelím."

Boerové všichni se rychle obrátili směrem k domu a s úžasem na něj hleděli.

Před jejich zraky proměňovala se střecha v moře plamenů, jež s podivuhodnou rychlostí rostly do výšky i šířky.

Ke všemu právě v této chvíli počal váti mírný vítr od hor jako obyčejně v tuto dobu denní a rozdmychoval plameny tou měrou, že již i Boerům počaly jiskry a dým lítati do obličeje.

"Ach, dům plameny zničen!" vykřikla Bessie, tímto novým neštěstím přímo omráčena.

"Hej. slyšte!" zahřměl Frank Muller k Boerům, kteří po vzduchem čistém lapali, "jděte v vizte, zdali dá se něco ještě zachrániti. Ach, musíme si pospíšiti, bychom se z tohoto místa dostali."

Po těchto slovech se sklonil, vzal Silase Krofta do svých ramenou a nesl jej, Bessií doprovázen, do malého sadu, v jehož blízkosti také Jantjé hledal útočiště.

Uprostřed sadu tohoto nalézalo se malé prázdné místo, obklíčené starého muže na lůžko ze suchého listí.

Nyní pospíchal Frank Muller k požáru. Když na místo přišel, poznal, že pomoc není možná. Rychlost, se kterou rozšířily se plameny po slaměné krytbě a po celé střeše, byla tak veliká, že v době asi patnácti minut i vnitřek domu podobal se žhoucí hranici.

Za půl hodiny shořelo vše Zůstaly státi jen pevné venkovské kamenné stěny. Kolem těchto rozložila se hustá mračna dýmu jako hnědý plášť.

Mooifontein byl černými sříceninami. Jen stáje a vedlejší budovy, které byly kryty galvanisovaným plechem, zůstaly nepoškozeny.

Frank Muller nebyl vzdálen ještě ani pět minut, když k největší radosti Bessie strýc její oči otevřel a poněkud se vzpřímil.

"Co pak je to? Co to?" tázal se. "Ach, již vím — cítím zápach z požáru. Snad přece neodvážili se,můj dům zapáliti?"

"Ano, strýče," zalkala Bessie, "tak učinili."

Starý muž zasténal. "Deset let mne to stálo," pravil, "nežli kámen po kameni jsem položil a celek zbudoval a nyní práci moji i statek zničili. Děj se vůle Páně! Však dítě pojď mi svoje rámě, rád bych došel k vodě, neboť jsem churav, bídně churav."

Hořce štkajíc vedle Bessie strýce k potůčku, který nalézal se v rohu sadů. Kmet dychtivě pil vodu a pak umíval si zraněnou lebku i obličej.

"Pojď, moje milá," pravil, "neboj se, již opětně jsem zdráv. Já se ještě nenaučil, jak se zlá, snášeti neštěstí a hanbu tou měrou, jak jsem měl. Zdálo se mi jako druhdy Jobovi, že Bůh nás opustil. Avšak, jak pravil jsem, vůle jeho se staniž! Co pak asi nyní bude následovati? Ach, však lituji, že musím vám sděliti, ze dům vás nedal se zachrániti a že úplně shořel. Věřte mi, že, kdybych věděl, které chlapisko požár založilo, hned dal bych je zastřeliti. Nebylo ani mým přáním ani úmyslem, aby vás majetek byl zničen.

Starý muž potřásl pouze hlavou a neodpověděl. Zdálo se, že jej opou ští stará jeho pýcha.

"Co pak líbí se vám, bychom nyní činili, pane Mullere?" tázala se Bessie konečně. "Snad nyní, kdy úplně jsme zničeni, dovolíte nám, bychom se odebrali do Natalu,jenž, jak se dovídám, dosud je územím anglickým."

"Ano, slečno Bessie,Natal je dosud anglickým — však brzy bude rovněž holandským — je mi však opravdově litovati, že nemohu připustiti, abyste se tam odebrali. Moje rozkazy zní v ten smysl, abych vás oba držel v zatčení a vašeho pana strýce postavil před vojenský soud."

Po malé přestávce pokračoval Muller: "Kůlna u domu, v níž nalézají se dvě komory, nebyla ohněm poškozena, a vynasnažím se, aby pro vás byla přiměřeně upravena, tak že se tam budete moci odebrati hned, jakmile vedro požárem způsobené poněkud se zmírní."

Po těchto slovech udělil mužům, kteří jej sem následovali, několik stručných rozkazů. Dva z nich ihned odkvapili, aby vůli velitele provedli.

Starý muž stále ještě ponořen byl v mlčení a neučinil ani nejmenší známky. Zdálo se dokonce, jako by nebyl ani rozhořčen ani překvapen.

Však ubohá Bessie trpce pociťovala zoufalou situaci, v níž odnikud jim nekynulo pomoci a byla v nitru svém zlocena. Také ona nedovedla tomato strašlivému, nesvědomitému muži,jenž stál před nimi chladně a bez pohybu, nic odpověděti.

Frank Muller jaksi zamyšleně vytrval na tomtéž místě a hladil si vous. Pak se obrátil tváří ke dvěma mužům, kteří stáli za ním.

"Budete zajatého střežiti,"pravil, při čemž ukazoval na Silase Krofta, "a nikomu nedovolíte, aby s ním obcoval, znamení mu dával anebo s ním mluvil. Jakmile spořádána bude světnička v levo od kůlny vozové, dovedete jej tam. Však ať mi dohlédnete, aby dostal všecko, čeho bude potřebovati. Kdyby utekl anebo s někým rozmlouval, jste za to zodpovědni vy. Rozumějí jste mi?"

"Ano, pane," zněla odpověď.

"Dobrá, tedy hleďte, byste nic nezapomenuli! A nyní,slečno Bessie, byl bych vám vděčen, kdybyste mi věnovala slechu na nějaký okamžik mezi čtyřma očima."

"Nikoli," odpovídala Bessie, "nikoli,já svého strýce neopustím!"

"Bojím se,že to budete přece musiti učiniti," pravil s chladným úsměvem. "Prosím, abyste si věc ještě jednou rozmyslela, neboť posloužilo by vašemu a vašeho strýce prospěchu, kdybyste se mnou chtěla pohovořiti — já mohou vám jen raditi, byste šla."

Bessie váhala. Nenáviděla tohoto muže a nedůvěřovala mu. A měla k tomu také dosti důvodů,že nechtěla s ním ani chvíli prodlíti o samotě.

Ještě mezi tím, co váhala, přistoupili oba Boerové pod jejichž dozor dal Frank Muller jejího strýce mezi tohoto a ni a oddělili je od sebe.

Muller se obrátil, učinil několik kroků v pravo a stanul.

Zoufalství vedlo Bessii k němu.

Stáli za košatým, asi osmiletým stromem oranžovým.

Bessie byla od něho vzdálena více nežli na krok a čekala, až ji osloví.

Byli docela blízko ostat ním,avšak praskot zuřícího požáru byl byl stále ještě hlučný, že třetí osoba ne mohla porozuměti ani dosti hlasitě jejich rozmluvě.

"Co pak hodláte mi říci?" tázala se konečně Bessie o křečovitě tiskla ruku na srdce, jež mocně jí bušilo. Ženský její cit napovídal jí, co nyní následovati musí. Obrňovala se proti věcem příštím.

"Slečno Bessie," pravil Muller volně, "miloval jsem vás již od několika let a toužil jsem, abyste se stala mojí paní — prosím vás ještě jednou, abyste byla mojí."

"Pane Franku Mullere, děkuji vám za vaši nabídku a mohu vám dáti pouze tu jedinou odpověď, že ji zamítám a to jednou pro vždy."

"Rozvažujte raději několikráte," odpovídal, "já miluji vás tou měrou, jako snad ještě žádná žena nebyla milována. Dnem i noci, stále jsou moje myšlénky při vás. Při všem, co konám, při každém stromku, který jsem sázel, říkal jsem si a dosud říkám: To činím pro Bessii Kroftovu, jenž má býti mojí ženou.

Pokračování.

* Nenechávejte dítek o samotě. Ve čtvrtek 31. ledna krátce po poledni odešla na okamžik ze svého bytu v Nuselském údolí v Lumírově ulici Žižalová, manželka krejčovského pomocníka, zanechavši v něm o samotě svou jedinou pět čtvrtí roku starou dcerušku Josefu. Děvčátko po odchodu matčině přbatolilo se ku džberu naplněnému vodou, přes jehož okraj se překotilo. Matka ponávratu svém nalezla k svému zděšení dítko své již jako mrtvolu a všechny pokusy o vzkříšení zůstaly bezvýsledné. Proti nešťastné matce bude zavedeno trestní vyšetřování.

Z Králova Dvora u Berouna se sděluje následující hrozná událost: Strašnou smrtí sešel se světa ve zdejší slévarně rour pomocník Josef Šilhavý ze Hřed u Hořovic. Dne 20 ledna pracoval totiž na rourách. K ránu když skládali dělníci jádra, byl zaměstnán v jámě ještě s několika mladíky. Skládání děje se tím způsobem, že tak zv. hlava se oddělí od jádra těla a snese se dolů, kde se uloží do připraveného dekle, který leží buď na prkně nebo nosítkách Upraví se, zdvihne a přitáhne háky, jež jsou při tak zv. "kaslíku" a pak se pustí jádro teprvé do formy, kde zase se zavede do hlavy. Jelikož se oněm dělníkům sesypalo trochu písku na dekl, chtěl to Šilhavý sfouknout I nahnul se pod kaslík. V tom okamžiku přetrhl se kolík, jímž je řetěz připevněn na jeřábu, jádro spadlo dolů a ubožákovi hlavu v pravém slova smyslu useklo. Pouze kousek kůže v zadu na krku ji drže při trupu. Druhý dělník jménem Josef Ryba též ze Hřed, má roztříštěnou stehenní kost a možná že mu bude muset býti noha odejmuta. Za odměnu pak dostane ubožák hůl a čepici s prýmkem. Pohřeb nešťastného Šilhavého konal se 22. ledna do Podčápel za účastenství 4 0 až 500 lidí. Po nešťastném mladíku zůstala matka, kterou živil a která při pohřbu několikráte omdlela.

W. S. CHMELIŘ

veřejný notář, pojišťující a pozemkový jednatel.

CRETE - NEB.

Ná na prodej majetky majetky v městě, jakož i pěkné farmy a pojišťuje u spolehlivých společností na nejnižší procenta

Trpíte hluchotou?

Každý druh nedoslýchavosti neb hluchoty lze naším novým vynálezem vyléčiti. Pouze hluchoněmi nejsou vyléčitelni. Hučení v uších přestane okamžitě. Popište váš případ. Prozkoumání a oznámení výsledku zdarma. Každý může se doma svými útratami vyléčiti. Dir. Dalton's Aural Clinic, 596 LaSalle Ave., Chicago, Ill.

Padoucnice vyléčena

Mám ten nejpotlačivější lék na světě proti padoucnici a křečím a zašlu jednu láhev na ukázku zdarma a každého trpícího vyléčím dokonale. Léčím všechny zastaralé nemoce mužů, žen i dětí. Popište nemoc, udejte věk a přiložte kolek na odpověď. Píšte česky na

D. F. E. GRANT
401 New Ridge Bldg.
Kansas City, Mo.

TVRZ & POSPISIL

....majitelové....

HOSTINCE B&M

WILBER, NEB.

Máme na skladě výtečné lihoviny a vína, znamenité jemné doutníky, výborný ležák stále na čepu čerstvý a každý den do poledne znamenitá hovězí uzená nebo uherská polévka, jakož i jiné studené zákusky po celý den.

Navštivte nás

TVRZ & POSPIŠIL.

SHARY & FICTUM

nejpohodlněji zařízený

HOSTINEC

U nás

naleznete vždy výtečný zdravý Omaha Brg Ass'n ležák, výtečná Californská vína, pivo v láhvích, importované lihoviny a vína jemné a zdravé lihoviny, domácí výtečné doutníky.

U nás

máme celé dopoledne teplý luně a delicátní zákusky po celý den.

SHARY & FICTUM.

Dr. JOSEF ŠIMEČEK

praktický, na nejlepší lékařské universitě Rushově v Chicagu vystudovaný lékař a rauhojič. Ordinuje opět v lékárně Wehnově jako obvčejně.

PATENTS

promptly procured, OR NO FEE. Send model, sketch, or photo for free report on patentability. Book "How to Obtain U.S and Foreign Patents and Trade-Marks" FREE. Fairest terms ever offered to inventors. PATENT LAWYERS OF 24 YEARS' PRACTICE. 20,000 PATENTS PROCURED THROUGH THEM. All business confidential. Sound advice. Faithful service. Moderate charges. Write to C. A. SNOW & CO. PATENT LAWYERS, Opp. U. S. Patent Office, WASHINGTON, D. C.

Kdo?

hoče prodati nebo koupiti farmu nebo majetek v městě přihlaste se u mne. Peníze na pozemky půjčím vám tak levně, jako kterýkliv jiný jednatel. Za brzké a správné vyřízení všech záležitostí v mém oboru vždy ručím.

JOHN F. ŠPÍRK.

SINGER

nejlepší, nejosvědčenější, nejspolehlivější a nejrozšířenější šicí stroje v Americe prodává za ceny nízké

JOSEF MELCER

Wilber, Neb.

NA PRODEJ pěkně stavení s výborně zařízenou pekárnou obydlím. Vše nové a prodá se za výhodných podmínek. Bližší vred. t.. l

Práce..

i svalem i mozkem znenáhla vysiluje tělo; proto jest třeba, by se mu dodalo nové životní síly a nové chuti k práci. To činí...

Severova Žaludeční Hořká

jež obnovuje ztracenou životní sílu, činí svaly pružnými a tuhými, nervy silnými, krev bohatou a dokonalou.

Pro žaludek lepšího léku není. 50c. a $1.00

W. F. SEVERA, CEDAR RAPIDS, IOWA.

Kodol Dyspepsia Cure

Digests what you eat.

It artificially digests the food and aids Nature in strengthening and reconstructing the exhausted digestive organs. It is the latest discovered digestant and tonic. No other preparation can approach it in efficiency. It instantly relieves and permanently cures Dyspepsia, Indigestion, Heartburn, Flatulence, Sour Stomach, Nausea, Sick Headache, Gastralgia, Cramps and all other results of imperfect digestion. Price 50c. and $1. Large size contains 2½ times small size. Book all about dyspepsia mailed free. Prepared by E. C. DeWITT & CO., Chicago.

Slovo

k těm, jež trpí chronickými dlouho trvajícími nemocmi

Upozorňujeme naše čtenáře na dr. Badger v Toledo, Ohio, jehož oznámku přinášeli jsme v posledních létech v tomto listě. Tento lékař má tu nejširší praxi lékařskou ve Spoj. Státech, jednu z nejkrásnějších lékařských síní na světě zaměstnávaje celý sbor těch nejlepších lékařů co svých asistentů, a mu nemožno ku všem případům osobně dohlednouti.

On sám připravuje léky pro každou osobu a každý případ. Jeho laboratoř zásobena jest všemi léčivými bylinami, jaké věda dosud objevila. A z nich připravuje léky nemocným. Žádný lék nejde z jeho ústavu, jež ním samým není připraven. Léky jeho jsou toliko jemu známý a užíváním jich tisíce nemocných děkuje dnes svůj život, jsouce již opuštěni ode všech lékařů privátních i nemocničních. Dr. Badger léčí pouze zastaralé nemoce chronické. Nevyléčitelné choroby neleží. On jest lékař v každém ohledu počestný a nikdy ještě nepřijal pacienta shledav, že jest schopně léčen domácím lékařem. On hodlá po moci hlavně těm, jimž lékaři pomoc nedovedou. Ti nechť mu dopíšou a udají mu svou chorobu. Čtěte pozorně jeho ohlášky na jiném místě a shledáte, že na tisíce nemocných vyléčil a dosvědčení, jíž v tisících chová ve své úřadovně budou poslány vyšlesknuté na požádání. Kdo jste nemocen chorobou chronickou dopište mu a bude vám bezplatně poradeno.

Dr. L. A. Badger
Toledo, Ohio.

FRANK W. BARTOŠ

český právník

Oznamuje, že otevřel svou právnickou kancelář nad obchodem pana Červeného a krajanům vždy správně a poctivě ve všech případnostech poslouženo.

RADAM's Osvědčený umrtvovač mikrobu.

Nejosvědčenější to ochrana proti všem nákažlivým chorobám, nešto všem atd. Lék jest chutný a v milionech případech osvědčený.

Malé a velké láhve na prodej u pí Castrové Wilber.

Opatřte se

proti každé chorobě.

HASTINGS & HASTINGS

právníci

GEO. W. HASTINGS — W. G. HASTING
CRETE — WILBER

Ústavova nalézá se za Blue Valley Bankou hned vlevo a tlumočník v kanceláři jest za zvláštního.